

Националната сигурност и правата на човека в контекста на миграционната криза

Изготвил: Владо Авров – студент 4 курс в Национален военен университет „Васил Левски“

Миграционната криза в Европа, която се зароди и нарасна през последните години, продължава до днес и ще продължи в бъдеще. Тенденцията е за евентуален по-висок приток от мигранти към Европа.

Тази криза представлява ново явление за Европейския континент. За първи път в европейската история се наблюдава масово преместване на хора от Близкия изток и Северна Африка в Стария континент с цел търсене на убежище от конфликтите, които съществуват в държавите в тези региони. Първоначално това бяха убежденията на европейците, и те приемаха мигрантите, считайки ги за бежанци. Всъщност, по-голямата част от мигрантската вълна представляват хора, които искат да избягат от насилието, и те са бежанци. Но има и голям процент от хора от мигрантите, които имат съмнителен профил – не са граждани на никоя от страните, в която бушуват конфликти, други нямат лични документи. Друга причина представлява и неумението на Европейския съюз (ЕС), като единна организация, да се справи с контролирането на притока мигранти. Има и други причини, но те не са ми известни в момента. Този комплекс от причини кара държавите да затегнат граничния и пропускателния си контрол, но и тези мерки (засега) не са толкова ефективни.

Но всъщност на какво се дължи реакцията на ЕС и на неговите членки, че тази мигрантска вълна се възприема като криза, и то общоевропейска?

Отговорът е пробив в сигурността на европейските държави. Това най-вече касае самите мигранти. Огромна част от тях изповядват исляма, но същата тази част представлява население, което има съвсем различна цивилизационна структура от европейската. Техните традиции, култура, менталитет се различават от европейските (особено от модерните такива), а понякога разликите са огромни. Друга причина представляват разликите не само в структурата, но и в цивилизационното развитие между Европа, Северна Африка и Близкия изток. Тези фактори се проявяват в следния модел. Когато група хора от тези региони се заселят в европейска държава, те се капсулират в свой социум, и комуникират с другата част от

обществото на държавата само когато има нужда. В техния социум те поддържат своята култура, манталитет, обичаи и т.н. Не се интегрират и не се чувстват част от обществото на държавата, която населяват. Оказва се, че е възможно всеки един мигрант да се превърне в заплаха за сигурността на обществото. Точно те могат да представляват евентуални заплахи за сигурността на държавите, които населяват, както и за територията на ЕС, поради отворените граници. Доказателство за това е атентата на „Ислямска държава“ в Париж на 13.11.2015 година. Някои от извършителите бяха граждани на европейски държави, при това от второ поколение.

Същият атентат показва, че има остра нужда от подобряване на степента на сигурност в ЕС. Самата специфика на миграцията включва и навлизане в територията на ЕС на много мигранти в държавите по нелегален начин. Те не могат да се проследят и контролират ефективно от държавните служби по сигурност. Не се знае дали, кога и къде терористичната групировка „Ислямска държава“ може да нанесе следващия си удар. Наличието на мигранти представлява важен елемент за извършване на атентатите на групировката в Европа. Затова мигрантската вълна се възприема от Стария континент като кризисно явление.

Съществува общоевропейска заплаха за сигурността на ЕС, като тя е от нов тип – потенциален извършител на пробив на сигурността може да бъде всеки мигрант, на всякакво местоположение и по всяко време. Органите за сигурност на държавите-членки на ЕС, както и самия ЕС, още не са готови да отразяват подобен вид заплахи.

Нужно е да се вземат адекватни, и ако е възможно, бързи мерки за справяне с тази общоевропейска заплаха. Тези действия задължително трябва да включват ограничаване на част от правата, както на мигрантите, така и на европейските граждани. Нужно е да се затегне контролно-пропускателния режим на държавите, да се „затварят граници“, за да могат мигрантите единствено да преминават през контролно-пропускателните пунктове и да се намали притока на нелегални мигранти. Да се отделя повече време и повече усилия в идентифицирането на мигрантите и причините, поради които те искат да навлязат в територията на държавите-членки на ЕС, и ако причините не са задоволителни, да не се допускат. Да се организират местата, където се настаняват мигранти, и те да подлежат на по-строг контрол и наблюдение. Затварянето на граници ще засегне и европейските граждани, понеже добре би било да се затворят и

вътрешните граници на ЕС, включително тези на страните-членки на Шенген. Може да се организира наблюдение и на европейски граждани, които могат да представляват евентуална опасност за сигурността от новия тип заплахи.

Най-адекватната мярка, която трябва да се вземе, е елиминирането на „Ислямска държава“. Това може да стане не само със въздушни и ракетни удари, а с прерязване на финансовите артерии на групировката, а именно – спиране на купуването на евтиния петрол, който терористите продават от завладените от тях нефтени находища. Елиминирането на „Ислямска държава“ ще прекъсне голяма част от конфликтите, от които страдат държавите от Близкия изток и Северна Африка, понеже терористичната групировка е техен инициатор за тяхното продължаване и тлеене , а конфликтите са причината за съществуването на мигрантската вълна.